

[Ulrich.]

Ministeren ved fra Restancelisterne ovre i Finansministeriet, at det magter disse Brug ikke. Rent undtagelsesvis gør de det, men i Masser af Tilfælde gør de det ikke; det er den gamle Historie om igen, ikke sandt, at dér, hvor der er Flid og Nøjsomhed, dér klarer man sig igennem, men dér, hvor disse to Egenskaber ikke er til Stede, dér klarer man sig ikke. Men den højtærede Minister mente, at saa maatte jeg hellere foreslaa en Lovgivning, der om mildne Forholdene for de Brug, der var for smaa. Det var netop det, jeg sagde i min Tale før; da sagde jeg udtrykkeligt, at i Stedet for at smide Pengene ud til at oprette nye Brug, der ikke kan forrente sig, skulde man bruge Jordfondens Midler til at række dem en hjælpende Haand, der i Øjeblikket sidder i trange Kaar paa de Brug, der er oprettet, og hvis Ministeren ogsaa mener dette, saa kom med et Forslag i den Retning, saa kan vi tale om det! Jeg tror, det vilde være mere fornuftigt end at tage Brødet ud af Munden paa dem, der i Øjeblikket sidder i de smaa Brug, og som vil faa mindre at producere, naar nye Brug bliver oprettet.

Til det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) vil jeg kun sige, at jeg kender saamænd ogsaa adskillige Brug, hvor de sidder og klarer sig helt godt. Men hvorfor? Fordi disse Brug er oprettet for saa mange Aar siden, at de har faaet det væsentligste af deres Gæld afbetalt. Men det ærede Medlem kender aldeles ikke Statshusmænd fra de senere Aar, der sidder og klarer sig med den Belastning, de har faaet. (Larsen [Bjerre]): Jo, jeg kender mange). Nej, det ærede Medlem gør saamænd ikke; det lyder saa godt at sige saadan noget, men kom frem med Navnene og Adresserne, saa skal vi undersøge, om Paastanden er holdbar eller ikke.

Saa spørger det ærede Medlem, om jeg ikke mener, at Landbruget trænger til Fornyelse. Jo absolut, men dér siger jeg til det ærede Medlem og hans Partifæller, til Det radikale Parti og til Venstre: træf Foranstaltninger, som gør det danske Landbrug rentabelt, saa kommer Fornyelsen af sig selv, og saa kan vi maaske gaa videre til denne Jordudstyknings, der her er fremsat Forslag om, og som til den Tid kan være betimelig.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, som jo er Radikaler og som Følge deraf kævestærk, ønskede selvfølgelig, at der skulde nævnes Eksempler, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at der kan jo nævnes mangfoldige Eksempler paa Foran-

staltninger, hvorved Landbruget kan gøres rentabelt. Jeg skal kun nævne den ene, som jeg har nævnt saa mange Gange før, og som er et Led i de Foranstaltninger, vi har ønsket gennemført fra vor Side: skab den danske Jordbruger en Pris for Naturproduktet, Kornet, som svarer til Jordens rigtige Værdi, saa er vi paa den rigtige Side. Men det forstaar det ærede Medlem ikke; om det er paa Grund af manglende Opfattelses-evne eller ikke, skal jeg lade være usagt. ... Den højtærede Formand gør mig opmærksom paa, at Tiden er udløbet; det er sikkert en udmærket Forretningsorden, vi har faaet, som afskærer Ordførerne fra at debattere de forskellige Forslag, som foreligger for Tinget. |

Andreasen (Forsinge): Jeg har kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg gerne vil gøre. Den første er til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der som sædvanlig var oppe og omtalte Husmændenes Fører; og som ved enhver given Lejlighed fremdrog det ærede Medlem ogsaa i Dag, at man ikke paa det her behandlede Omraade havde ført vore Krav frem saaledes, som man skulde. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem: Se tilbage paa den Udvikling, der er foregaaet, siden Jordlovgivningen blev til her i Landet, og se paa den Indsats, som Husmandsbævegelsens Fører har gjort paa dette Omraade; saa vil det ærede Medlem snart se, at den Indsats, han og Retsstatspartiet har gjort i den Tid, de har arbejdet, er kun en ganske lille Brøkdelen af det, der hidtil er gjort. Naar det ærede Medlem ser paa den Jordlovgivning, der her er Tale om, og særlig den Lovgivning, som Husmandsbævegelsen har støttet, den fra 4. Oktober 1919, saa vil det ærede Medlem kunne forstaa, hvad det er for en Indsats, der er gjort paa dette Omraade. Men jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem sætter ind her, efter den Opfattelse, han gjorde gældende med Hensyn til Jordlovene, idet han for sit Vedkommende vilde foreslaa, at man kun skulde benytte Jordfondens Midler til at komme i Besiddelse af Jord; men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem: Gaa De ud til Husmændene med den Besked, saa skal De nok faa at se, hvad de mener derude! For det er jo ganske rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister sagde, at det af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen foreslaaede ikke vilde blive en Lovgivning, der tjente den ubemidlede Del af Ungdommen her i Landet, og da slet ikke den Ungdom, der kommer fra Husmands- og Arbejderhjem, men det vilde blive en Lov-